

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-00585/2011-01

Дана: 24.11.2011. године

Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору М.Ж. из Крагујевца, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности,, на седници Високог савета судства дана 24.новембра 2011.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор М.Ж. из Крагујевца изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 119-05-00229/2010-01 од 14.јуна 2010.године и одлука ПОТВРЂУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

М.Ж.. је до престанка судијске дужности обављала судијску дужност у Општинском суду у Крагујевцу, у парничкој материји, подноси пријаву за избор у Основни суд у Крагујевцу, Виши суд у Крагујевцу, Апелациони суд у Крагујевцу.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабрана за судију у судове за које је поднела пријаву за избор.

Против те Одлуке подносилац приговора је изјавила Уставну жалбу Уставном суду Србије, а из разлога:

- Пропуштања да јој се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у њену стручност, достојност и оспособљеност;

- Да јој се омогући увид у доказе како у погледу сумње у њену стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних;
- Да јој се омогући да се изјасни о чињеницама и разлогима;
- Да јој се достави одлука са разлогима;
- Због пропуштања да јој се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука;
- Што су подаци који су коришћени приликом предузимања радњи проглашени службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу и закону, као и да јој је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

У погледу резултата рада указује да њени резултати не изазивају сумњу која би била основ за обарање претпоставке да не испуњава критеријуме и мерила из одлуке. Указује да је у периоду 2006.-2008.године имала од 18-20% укинутих одлука и да је имала остварење норме од 150% у 2006.години, 165% у 2007.години и 168% у 2008.години.

Приговара процедуре избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први сазив ВСС, независности Првог састава ВСС и поједињих чланова, да је пропуштене да јој се достави обавештење о постојању сумње у стручност, оспособљеност и достојност, да јој је било ускраћено право на правично суђење.

Одлуком Високог савета судсва број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године у ставу I тачка 439 диспозитива констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009.године а у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац приговора није испунила критеријуме прописане Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Сл.гласник РС бр.49/2009).

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду.

Одлуком Високог савета судства број 119-05-00229/2010-01 од 14.06.2010.године замењена је одлука од 25.12.2009.године у ставу I тачка 439 изреке решења, дати су разлоги на основу којих је оборена претпоставка стручности у смислу одредбе члана 14 став 1 тачка 3 Одлуке о критеријумима и мерилима а у погледу процента укинутих одлука.

Сумња се образовала на основу чињенице да је у периоду који је сагледаван, 2006.године имала укинутих 26,32% а просек одељења је био 21,97%, у 2007.години 33,33% укинутих а просек суда је био 23,36% и у 2008.години 30,09% а просек суда је био 19,22%, да је овакав квалитет у поређењу са просеком суда лош јер знатно одступа од просека суда и није се побољшао током трогодишњег периода и тиме се доводи у сумњу стручност и оспособљеност те да није остварен потребан квалитет у раду.

На основу изнетог закључено је да није испунила услове прописане одредбама члана 45 став 2 и 3 Закона о судијама, па како није изабрана за судију престала јој је судијска дужност по сили закона дана 31.12.2009.године.

Против те одлуке изјављена је жалба Уставном суду. Наводи се да има 61 годину живота, да је 35 година судија и да за то време није било приговора на њен рад, да га је обављала часно и да управо ова чињеница указује на то да у дугогодишњем раду и резултатима рада указује на стручност. Сматра да је дискриминисана у поступку.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложио своје наводе на рочишту одржаном дана 15.08.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Општинског суда у Крагујевцу, навода подносиоца приговора утврдила чињенице на основу којих је Високом савету судства предложила да се приговор подносиоцу усвоји.

У изјави пред Комисијом Високог савета судства подносилац приговора, остајући при датим наводима, у битном додала да је својим радом резултатима рада важила за једног од најбољих парничара у крагујевачком правосуђу и да је њен неизбор био шок не само за њу. Указала је на начин поступања и односа према предметима, а што се тиче укинутих одлука, навела да су укинуте одлуке биле углавном из истог већа, да није приговорала, а да су разлози укидања били у одређеној мери и несхватљиви и за странке у поступку, па да се већи део тих предмета завршавао касније на једном или два рочишта или пак поравнањем и слично. Наводи да није желела несавесно да поступа са предметима, тако што би доносила међупресуде. Сматра да испуњава услове и да јој се треба пружити прилика да свој радни век заврши у правосуђу.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

У посматраном периоду 2006.-2008.године подносилац приговора је вршило судијску дужност у Општинском суду у Крагујевцу и према извештају суда остварила је следеће резултате:

2006.године

П предмета укупно у раду 443 од тога старих 43, решено 293 пресудом 200, од тога 26 стара, остварење норме 146,43%, све одлуке израђене у року од 30 дана. 57 ожалбених 38 потврђених, 4 преиначене 15 укинутих или 26,31%, просек одељења 21,97%.

2007.године

П предмета укупно у раду 472 од тога старих 61, решено 289 пресудом 218, од тога 33 стара, остварење норме 115,17%, све одлуке израђене у року од 30 дана, 93 ожалбених 56 потврђених, 6 преиначене 31 укинутих или 33,33%, просек одељења 23,36%

2008.године

П предмета укупно у раду 540 од тога старих 26, решено 297 пресудом 241, од тога 14 стара, остварење норме 124,26%, све одлуке израђене у року. 113 ожалбених 64 потврђених, 15 преиначене 34 укинутих или 30,09%.

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума стручности и оспособљености.

Сумња у испуњеност критеријума стручности и оспособљености заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства који је својом одлуком дао разлоге због којих постоји ова сумња, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум оспособљености, а из следећих разлога:

Чланом 5 Правила је прописано да Подносилац приговора испуњава критеријум стручности уколико је у 2006, 2007. и 2008. години имао мањи проценат укинутих одлука (број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука за цео посматрани период), од

-просека одељења суда у коме је вршио судијску дужност
и

-минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности, која ће се привремено примењивати додана почетка примене одредаба чл. 21 до 28 Закона о уређењу судова (у даљем тексту: Мерила за оцену минимума успешности, „Службени гласник РС“ бр. 80/05);

У судовима у којима нису формирана одељења, а судија је поступао у више материја, узеће се просек на нивоу суда.

Подносилац приговора је у посматраном периоду у свим годинама имала проценат укинутих одлука већи од минимума успешности прописаног чланом 13 и 14 Мерила за оцену минимума успешности а који за судију општинског суда у грађанској материји износи 25%, а представља проценат укинутих одлука у односу на разматране одлуке пред вишним судом, али и сходно члану 5 Правила већи и од просека процента укинутих одлука од просека суда. Дакле у 2006.години проценат укинутих одлука је износио 26,31%, док је просек одељења био 21,97%, у 2007.години 33,33% док је просек одељења износио 23,36%, те у 2008.години 30,09% док је просек одељења био 19,22%. Ово указује да сходно члану 12 Мерила за оцену минимума успешности подносилац приговора није исказао потребан квалитет рада, па да је сумња у испуњеност критеријума

стручности из члана 14 став 1 тачка 3 и члана 13 став 3 Одлуке о критеријумима и мерилима у одлуци првог састава Високог савета судства неправилно примењена односно да претпоставка критеријума стручности не може бити оборена, односно претпоставка стручности основано оборена члана 13 став 1 Одлуке о критеријумима и мерилима, те да подносилац приговора не испуњава услов прописан чланом 45 став 2 у вези са ставом 1 Закона о судијама, као посебан услов да би кандидат био изабран на судијску функцију. Висок проценат укинутих одлука, указује да не поседовањем потребног нивоа стручности код подносиоца приговора, предмети су били у великој мери неосновано укидани и враћани на поновни поступак, чиме се доводи и до суђења у неразумном року. Судија у раду мора поседовати довољан ниво стручности да странкама у поступку обезбеди сигурну и ефикасну правну заштиту. Укидањем у великому проценту али и броју одлука, подносилац приговора странкама ово није могла да обезбеди, нити саму извесност судског поступка. При том Високи савет судства је имао у виду и проценат преиначених одлука, односно потврђених одлука, па се констатује да и овим упоредним методом се извлачи закључак да подносилац приговора није поседовала довољан ниво стручности како би била изабрана на судијску функцију.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка стручноти, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009. године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011. године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду. Жалба се изјављује путем Високог савета судства.

ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА
Мирјана Ивић

Доставна наредба

1. Подносиоцу приговорана адресу [REDACTED]
2. Пуномоћнику адвокат [REDACTED]
3. Архиву ВСС

